

vil lette Kontrollen med, at der ikke ulovligt nedskydes Raaer i Januar, Februar og Marts, hvilket nu i ret stort Omfang sker, og desuden mener man, at en Jagttid fra 1. April til 14. Juli er lang nok til Nedskydning af de Bukke, der kan undværes, uden at Bestandens Vedligeholdelse udsættes for Fare.

Jagttid paa Raaer fra 21. September til 31. December i Stedet for fra 16. September foreslaas, fordi det maa anses for rigtigt, at der fastsættes saa faa Terminer for Jagtens Indgang paa de forskellige Vildtarter som muligt. Fredningsbestemmelserne sikres naturligvis ikke derved overholdte, men mange Fristelser til at overtræde dem falder bort.

For *Harernes* Vedkommende har man fastholdt den gamle Jagttid. Der har dog indenfor Udvalget været fremsat Ønsker om en noget forlænget Fredningstid for Haren.

Dernæst foreslaas *Kron- og Daahind* fredet fra 1. Marts til 20. September. Efter Udvalgets Mening er det nemlig rent Dyrplageri at nedskyde disse Dyr, medens de er højt drægtige eller gaar med spæde, hjælpeløse Kalve. Ved at beholde komplet Fredløshed for dette vort eneste Storvildt vilde vi da ogsaa komme til at staa ene mellem alle civiliserede Lande. Og den foreslaaede, korte Fredningstid vil ikke forhindre, at Bestanden af disse Dyr let kan holdes tilstrækkeligt nede.

Til c. Der haves talrige Beviser for, at *Pindsvin* tager smaa Kyllinger og Ællinger. Man har derfor ment, at Individuer, der faar Vane hertil, bør kunne jages og dræbes.

Til § 18.

Til a. Naar der for de heri nævnte Fuglearter ikke foreslaas nogen Fredningstid, er Grundene for *Graaspurves*, *Kragers*, *Raagers*, *Skaders* og *Spurvehøges* Vedkommende dels deres Skadelighed, dels deres Talrigbed; enkelte Medlemmer af Udvalget kunde have ønsket at se Skaden fredet i hvert Fald en Del af Aaret, men da den i visse Landsdele er talrig og unægtelig gør nogen Skade, har Udvalget ikke ment det betimeligt at foreslaa en Beskyttelse for denne Fugl.

Vildgæs — Graagaasen er jo undtagen — yngler ikke her i Landet, men paa en-sonne og vanskeligt tilgængelige Steder mod Nord og har derfor god Udsigt til at holde deres Antal vedlige; Jagten paa dem

frembyder desuden saa store Vanskeligheder, at en Fredning er ment unødvendig.

Sneuglen er ikke Ynglefugl her i Landet og desuden sjælden; naar den er særlig nævnt, er Grunden den, at den almindeligvis regnes til Natrovfuglene, og da disse, jfr. § 18 c., er helt fredede, ønskes denne undtagen, da den i Levemaade mere minder om en Dagrovfugl.

Duehøge og *Vandrefalke* er unægtelig skadelige; deres Antal som Ynglefugle er ringe — i hvert Fald for Vandrefalkens Vedkommende —, og da disse Fugle i Stats-skove kan paaregne Taalsomhed, har man ikke ment at kunne foreslaa at lovbeskytte dem, da en stor Del trækkende Fugle kommer her til Landet og gør Skade.

Til b. For *Skovskader*, *Fiskehejrer* og *Graagæs* er Jagttiden forandret til: 1. Juli — 28. Februar, for de to sidstnævntes Vedkommende af Hensyn til Yngletiden — Graagaasen er set rugende den 26. Marts, men ifølge Jagtloven gaar Jagttiden til 31. Marts, og Fiskehejren ruger ofte i Slutningen af Marts. Den er iøvrigt en saa anseelig og køn Fugl, at Antallet nødig skulde gaa længere ned end sket er. Skovskaden gør ikke menneskelige Interesser nævneværdig Skade og er en smuk og livlig Fugl, som nødig skulde mangle i vore Skove.

Svømmeændler (med Undtagelse af Gravændler). Jagttiden foreslaas afsluttet den 31. December; den er hidtil gaaet til 31. Januar, men dette har ofte givet Lejlighed til en Nedskydning af disse Fugle i strenge Vintre ved Vaager og andetsteds, hvilket ikke kan billiges af nogen Jæger eller Fugleven.

Taffelanden ruger saa tidligt, at dens Fredningstid godt kan falde sammen med Svømmeændernes.

Regnspover er efter den gældende Jagtlov fredede fra 15. Maj til 31. Juli. Udvalget foreslaar derimod en Jagttid fra 16. Juli til 31. December. Derved vil den uforsvarlige Foraarsjagt blive forbudt, medens til Gengæld Jagttiden kan indgaa noget tidligere end nu. Dette vil ingen Skade gøre; thi de Regnspover, som ankommer her i sidste Halvdel af Juli Maaned, er gamle, som er paa Træk sydefter, og som har tilendebragt Forplantningen.

Urhaner og *Tjurhaner*. Jagttiden for disses Vedkommende har man udstrakt til 24. December. For mange Haner umuliggør nemlig et rigtigt Antals-Forhold mellem Kønnene.